

ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 72 - No. 9

8 травня 2011 р.

Українська Версія

Митрополит-архиепископ Стефан Сорока святкував Великий Четвер в Perth Amboy, Нью-Джерсі

(Продовження на ст. 6)

ПРИВІТАННЯ ДО ДНЯ МАТЕРІ

З нагоди Дня Матері редакція газети "ШЛЯХ" бажає всім читачам-матерям доброго здоров'я, довгого життя і Божих найкращих благословень. Нехай Святий Дух веде Вас через усе життя, і нехай Свята Божа Мати оберігає від всякого зла.

**БАЖАЄМО ВАМ БАГАТО РАДІСНИХ І
БЛАГОСЛОВЕННИХ ЛІТ!**

Великдень в Катедрі Непорочного Зачаття, 24 квітня 2011 р.

диякон Михайло Ваак, Митрополит-архієпископ Стефан Сорока, і о. Іван Демків.

Дивіться відео на блозі:
www.thewayukrainian.blogspot.com

Велику суботу Катедрі

КОПІЯ ТУРИНСЬКОЇ ПЛАЦАНИЦІ

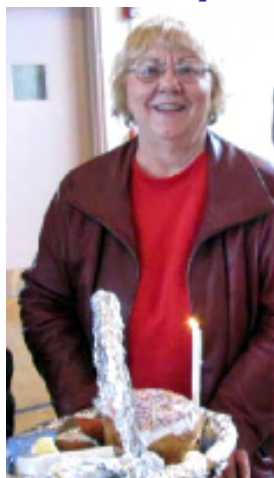

8 травня 2011 р.

Посвячення традиційних великодніх страв у Катедральному залі у Велику суботу, 23 квітня 2011 р.

Дивіться відео на блозі:
www.thewayukrainian.blogspot.com

о. Іван Демків

8 травня 2011 р.

Ukrainian fasting comes to an end with the blessing of Paschal foods

BY JOHN E. USALIS
<http://republicanherald.com>

FRACKVILLE, PA - The parish hall of St. Michael Ukrainian Catholic Church smelled of ham and smoked kielbasi Saturday as traditional Easter food was set out to be blessed.

The traditional blessing of the foods was held immediately after Vespers and the Divine Liturgy of St. Basil the Great on the Vigil of the Great and Holy Pascha, or Easter.

The Very Rev. Archpriest John M. Fields welcomed parishioners and visitors during the homily using the traditional Ukrainian greeting for the Easter season: "Khrestos Voskres! Voyistinnu Voskres!" The Easter greeting, which means "Christ is Risen! Indeed He is Risen!" declares that Jesus Christ has risen from the dead.

After the Divine Liturgy, many people moved to the hall, where all types of foods were spread atop tables to be blessed. Many baskets were covered by embroidered linens with Ukrainian designs.

The foods are many that are abstained from during the Great Fast, or Lent: eggs, meat, butter, rich breads and more. They are

prepared ahead of time and are traditionally eaten on Holy Pascha, thereby keeping cooking on the holy day to a minimum.

Each family lights a candle, which symbolizes the radiance of the Resurrected Christ, prior to the prayers, incensing and blessing of the foods with holy water. As Fields sprinkled the holy water, family members kissed a cross he held in his other hand.

The foods have the following meanings:

- Paska - A rich, decorated bread, it represents Christ, as the true bread of life and the living bread. Traditionally, the candle is placed in the center of the bread, though many use a separate candleholder.

- Babka - A sweet bread, usually with raisins, represents Mary, the mother of God (Theotokos).

- Pysanky - Decorated eggs with intricate designs and colors represent hope and are likened to Christ, who rose from the dead, since eggs, which look dead, bring forth new life.

- Krashanky - Plain, dyed eggs in a variety of colors, which also symbolize life.

The Very Rev. Archpriest John M. Fields
(Photo by: **David McKeown**)

Traditionally, there is a red egg to represent salvation through the blood of Christ.

- Salt - A small amount represents the Christians' call to be the "salt of the earth" and their duty to others.

- Butter - Usually in the form of a lamb, representing Christ as the lamb of God and the paschal lamb. The butter also represents the goodness of Christ.

- Cheese - Cheese, along with all dairy products, is related to the prophecies that told of the prosperity and peace of the Messianic times and are symbolic of the special gifts given by God.

- Horseradish - The bitterness of horseradish is a reminder of Christ's bitter suffering.

- Beets - The red of the beets tells of Christ's Passion and the blood he shed.

- Vinegar - A reminder of the gall Jesus was offered on the cross.

- Sugar - A reminder that Christ's sufferings are seen in the light of the Resurrection.

- Ham, roasted lamb, sausage, kielbasi, bacon - These rich meats are reminders of the richness and joy of the Resurrection. They also are symbols of God's overabundance and limitless mercy and generosity.

It is important not to waste any of the blessed food. The crumbs, bones, etc. are buried so that the earth receives blessing from the Resurrection.

As the blessing ceremony came to a close, Fields said the fast is officially over.

"Now that you have attended the Paschal services and that your Paschal foods are blessed, you can scurry home, take out the knife and fork, and dig in. The fast is over. Happy Pascha," Fields told his congregation.

Велика П'ятниця в українській католицькій церкві святих Петра й Павла у Вільямстаун, Н. Дж., 22 квітня 2011 р.

о. Руслан Романюк читає Святе Євангеліє.

Дивіться відео на блозі: www.thewayukrainian.blogspot.com

Великий Четвер в Perth Amboy, Нью-Джерсі 21 квітня 2011 р.

See more photos from Holy Thursday on
<http://www.assumptioncatholicchurch.net>

Архиепископ Стефан Сорока обмиває ноги дванадцятьом священникам.

Учні від Католицької Школи Успення

8 травня 2011 р.

Father Ivan Turyk and The Ukrainian Catholic Church
of the Assumption of the Blessed Virgin Mary parish family
Present the 2nd Annual

Spring Ukrainian Dance & Music Program

Musical Performances by:
Anna Lawrence & Iryna Borsa
Oksana & Christina Sorochan

"UAS Dance Group"

FREE ADMISSION

Come for the Holy Name Society Breakfast Buffet
"All You Can Eat"

9:00 am to 1:00 pm Adults \$10 Teens (12-17) \$5 Under 12 Free

Stay for the Music & Dance

May 15, 2011 at 1:00 pm
Ukrainian Assumption School Auditorium
Meredith & Jacques Streets, Perth Amboy, NJ

for information call the Rectory at 732-826-0767

„Покоління Віри“ в Perth Amboy

У першому зібранні катехитичної програми „Покоління Віри“, яке відбулося в неділю, 3-го квітня, 2011 р. в Українській Католицькій Церкві Успення в Perth Amboy, N.J. взяли участь понад 100 дорослих і 28 дітей та підлітків.

Перше зібрання програми „Покоління Віри“ зібрало разом парафіян всіх віків, щоб навчитися, поділитися та зростати духовно, отримуючи глибше розуміння Великопосної Подорожі, яка веде до Славного Воскресіння Христа, центру нашої віри.

Читайте цілу статтю в англійській версії „Шляху.“

*Монашество – Життя Боротьби, Життя Святості
(Частина 1)*

Часто, відповідь на поклик до релігійного життя, здається, цілком протилежною культурі. Врешті – решт, хто в сьогоднішній день та час був би настільки божевільним, щоб відмовитися від можливості мати прекрасну працю, заробляти гроші, жити хорошим життям, одружитися і мати сім'ю? Все ж таки, виглядає "загадковим" те, що є такі, які відмовляються від всього цього, залишаючи все, щоб проводити життя в молитві, пості, творячи добрі діла або на самоті, або, живучи в суспільстві.

Чернече життя, як для мужчин, так і жінок, саме собою є тайною. Воно є таємничим перш за все тому, що це є особливий Божий поклик індивідуальної душі, щоб залишити свій колишній устрій життя і стати досконаліше злученим з Богом, жертвуючи своє життя як молитву. Молитва є те, що визначає і формує монаха або монахиню у всьому, що вони роблять, 24 години в день, 7 днів у тиждень, 365 днів у рік. Це загальна риса релігійного життя, незважаючи на те, чи це монах – самітник, який уникає світу, щоб постити, молитися, і бути ближче з'єднаним з Богом, або активна сестра, яка посвячує свій час благодійній праці. Вони всі присвячують своє життя служінню і молитві, щоб не лише самим досягнути освячення і святості, але щоб і світ досягнув освячення і святості через приклади, які вони подають нам в світі.

о. Павло Макар

*Можливо, ви відчуваєте, що Бог кличе вас
служити Його Церкві?*

**Якби Ви бажали поговорити про Боже
покликання у вашому житті, не вагайтеся
сконтактуватися з:**

Отцем Павлом Макаром
Керівником комісії у справах покликань
Української Католицької Архиепархії Філадельфії
827 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123 – 2097

Тел.: 1 – 215 – 627 – 0143
Факс: 1 – 215 – 627 – 0377

***Приходьте і знайомтеся з вашими
священиками і богопосвяченими
чоловіками й жінками!***

о. Іван Турик

Парох Української Католицької Церкви Успення
Пресвятої Богородиці

Perth Amboy, NJ

„Свячене”

В неділю, 1-го травня, більше 100 парафіян церкви Благовіщення Пресвятої, які зібралися в церковному залі на щорічне „Свячене” привітав їхній парох о. Ігор Роїк. Діти парафії підготували музичну програму, а розігравка чудового торта, подарованого з нагоди цієї події, принесла додаткових \$200 до загальної суми зібраних коштів, які підуть на потреби церкви.

Надіслав Расселл Кук

LUC Meeting – Sunday, June 5, 2011

North Anthracite Council - League of Ukrainian Catholics will meet on Sunday, June 5, 2011 at St. Vladimir Ukrainian Greek Catholic Church, 430 North Seventh Avenue, Scranton, PA. Prayer Service begins at 2:00 pm in church, with general session and fellowship social to follow in the Parish Center next door. Everyone is welcome - members are invited to bring along a new member. A special invitation is extended to former members and members who have not attended in a while.

For additional information contact Dorothy Jamula, President at 570 822-5354

Діти з катехитичного класу Української Католицької Церкви Святого Духа, West Easton ПА, вчилися, як робити писанки і прикрашали свої власні Паски під час Великого Посту.

Зустріч Східно-Католицьких Єпископів у Сент Луїз

13-14 квітня єпископи Східно-Католицьких Церков США зустрілися в Маронітському Пасторальному Центрі в Сен Луїз. Вони зустрілися в якості Східно Католицької Асоціації, організації, яка була утворена 40 років тому, і як відносно новий XV Округ Конференції Католицьких Єпископів США.

Учасники формально прийняли двох нових членів: єпископа Йосифа Габаша з Сирійської Єпархії та єпископа Євсевія з Сиро-Маланкарського Екзархату. Отець Петро Кочера представляв єпископа Євсевія, який не зміг прибути на зустріч, оскільки відбував візит *ad limina* до Святішого Отця. Отець Євген Яканіч представляв Пітсбургську Архиепархію, в якій він є адміністратором на час вакансії престолу.

У додаток до можливості молитися разом, ділитися зацікавленнями та зміцнювати узи братерства, було обговорено численні важливі питання.

Був затверджений новий регламент СКА, в якому термінологія була узгоджена з сучасним Кодексом Канонів Східних Церков, враховуючи зміни в практиках, що відбулися від часу затвердження першого регламенту. Серед змін, термін уряду

був продовжений з одного до трьох років.

До уряду були обрані: Президент – єпископ Іван Кудрик, Віцепрезидент – Архиепископ Стефан Сорока, Секретар – єпископ Іван Міхаель Ботієн, Скарбник – єпископ Роберт Шагін.

«Підтверджено зустріч 2012 р.

Отець Григорій Нога, доктор Варвара Лич та єпископ Микола Самра повідомили про розвиток групи Східно-Католицького Єпархіяльного провідництва релігійною освітою та про видання «З нами Бог!» Вони також відвідували про планування й приготування зустрічі «Encounters 2012 р.», за яку вони відповідають.

Заключна версія звіту Східно-Католицьких єпископів про управління була прийнята до розповсюдження.

Схвалено проведення «Ярмарку покликать» 2012 р.

Архиепископ Стефан Сорока зробив презентацію «Східно-Католицького Ярмарку покликать». Ця програма включає молитовні відправи, виставки і розмови, які заплановані на вихідні дні під час проведення в Вашингтоні,

О.К., «Маршу за життя». Керівники відділів покликать з багатьох єпархій та релігійних спільнот візьмуть участь у цьому ярмарку.

Коротко було обговорено: грант від «Home Mission Collection»; пристосування до східних католиків у Католицькому Університеті Америки, Університеті Волшу, і Семінарії святих Кирила та Методія; поновлення Правил захисту дітей та молоді; способи допомоги східним католикам на Середньому Сході, особливо через підтримку католицьких телевізійних станцій (Telemuiere/ Noursat) в арабських країнах; та міжнародний Синод єпископів з нової євангелізації, який відбудеться в 2012 році.

Як XV Округ Конференції Католицьких Єпископів США, єпископи прослухали звіт пана Джеймса Дубва, одного з двох представників II

Округу на конференції Національної дорадчої ради. Він та пані Гелен Кеннеді служили першими представниками XV Округу. Цього року вони закінчують свій уряд, який виконували дуже добре й за який їм дуже вдячні.

Єпископи обрали Єпископа Івана Кудріча головою Округу. Численні єпископів отримали визнання за їхню участь в різних комітетах конференції.

Розпочалися приготування до першого спільного візиту *ad limina* всіх Східно-Католицьких Єпископів США до Святого Престолу, який відбудеться в 2012 році. Попередньо кожен єпископ приєднався до географічно відповідного представника Латинської Церкви.

Щорічна зустріч завершилася Великопосною службою в Маронітській церкві.

Філадельфія відзначає 25-ліття Чорнобильської катастрофи

Тереса Сівак

(фото: Таня Білий)

Українська громада околиці Великої Філадельфії відзначила 25-річчя Чорнобильської ядерної катастрофи, в солідарності та підтримці з боку місцевої японської громади, у вівторок, 26-го квітня 2011 р. в 7:00 год. вечора в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття (830 N. Franklin Street, Philadelphia, PA 19123).

Всі кошти, зібрані підчас пам'ятного концерту українських хорів і та виступами японсько-американської промади, були призначені для постраждалих від землетрусу і цунамі в Японії.

Вечір розпочався з церемонії покладання вінків та запаленням пам'ятної свічки за жертв ядерних трагедій.

З вітальним словом виступив митрополит-архієпископ Стефан Сорока і була відслужена панахида за душі жертв ядерних трагедій в Україні та Японії.

Церемонії покладання вінків

Засвічення свічки пам'яті.

Серед промовців вечора була Томоко Торії, виконавчий директор і президент фундації "Гармонія за Мир". Томоко Торії говорила про трагічний зв'язок, який розділяють Японія та Україна, вона сказала: "Ніхто з людей у світі так безпосередньо і з великим наслідками не постраждав від ядерної катастрофи і радіоактивного забруднення." Вона також висловила щиру подяку всім присутнім та виступаючим цього вечора за їх благородне рішення пожертвувати доходи від проведення цієї річниці для надання допомоги жертвам в Японії. Вона сказала: "Маючи щедрю підтримку всіх тут присутніх, нас глибоко зворушує те, що ви 25 років пізніше все ще переживаєте у ваших серцях страхіття 1986 року".

Іншими промовцями того вечора були Уляна Мазуркевич, Марія Венгреньюк, Андрій Мікітов, і Костянтин Ворона.

(Продовження на ст. 14)

Митрополит-архієпископ Стефан Сорока

Філадельфія відзначає 25-ліття Чорнобильської катастрофи

(продовження з попередньої сторінки)

(фото: Таня Білий)

Учасниками програми були: чоловічий хор Першої Української Євангельсько-Баптистської Церкви, чоловічий хор "Прометей"; ансамбль "Дзвіночки" Першої Української Євангельсько-Баптистської Церкви; камерний хор "Акколада", Ватару Ніїмори (музична презентація на клавіатурі), був виконаний також японський танець.

Вечір закінчився співом Воскресного гимну: "Христос воскрес" та прийняттям в церковному залі.

**Відео з вшанування річниці
дивіться на нашому „блогі”
www.thewayukrainian.blogspot.com.**

Панахида

Чоловічий хор Першої Української
Євангельсько-Баптистської Церкви

Томото Торії

Ватару Ніїмори

(Продовження
на ст. 15)

8 травня 2011 р.

Філадельфія відзначає 25-ліття Чорнобильської катастрофи

(продовження з попередньої сторінки)

(фото: Таня Білий)

Японський танець

Чоловічий хор "Прометей"

Ансамбль "Дзвіночки" Першої Української
Євангельсько-Баптистської Церкви

Камерний хор "Акколада"

(Загальне фото: Лев Іваськів, "Америка")

**Відео з вшанування
річниці дивіться на нашому
„блогі“**

**[www.thewayukrainian.
blogspot.com](http://www.thewayukrainian.blogspot.com)**

Філадельфія відзначає 25-ліття Чорнобильської катастрофи

З вітальним словом виступив митрополит-архієпископ Стефан Сорока.
26 квітня 2011 р.

25-та річниця Чорнобиля

Христос Воскрес!

Двадцять п'ять років тому в Чорнобилі, Україна, сталася ядерна катастрофа. Двадцять шостого квітня тисяча дев'ятсот вісімдесят шостого року, о першій годині двадцять три хвилини ранку зірвався четвертий блок Чорнобильської атомної електростанції. Зневіра охопила Олександра Акімова, переляканого атомного інженера, який бачив, що реактор виходить з-під контролю. Він намагався опустити регулюючі стержні в реактор, але вони вискакували. Тоді він послав двох робітників, щоб вони опустили стержні вручну. Коли ті повернулися їхні лица були бронзовими від смертельної дози радіації. Вони повідомили, що регулюючих стержнів немає. Немає і реактора. Акімов їм не повірив. Годинами він та його керівництво повідомляли в Москву, що реактор цілий. З моменту найгіршої в світі атомної катастрофи, заперечення та

неправдива інформація стали правилом. Народ України та його сусіди не були попереджені про небезпеку, отже, не могли взяти запобіжних заходів. Багато людей померло. У тих, хто вижив, розвинулись різні форми раку й була ослаблена імунна система.

Через двадцять п'ять років люди в Північно-Східній Японії постраждали від страшної катастрофи. В результаті сильного землетрусу та цунамі було пошкоджено атомну електростанцію. Довший час усі заходи з обмеження витоку радіації не мали успіху. Японський народ і його сусіди також страждали через брак інформації. Є побоювання, що здоров'я багатьох японців може бути серйозно ушкоджене радіаційними викидами в повітря та в воду. Багато вже померло від землетрусу та цунамі.

Сьогодні українська-американська та японська-американська спільноти зібралися разом в цій святині, щоб пом'янути ці страшні трагедії. Я сердечно вітаю представників обох

спільнот, які зібралися сьогодні тут. Наші обидві громади намагалися всіляко допомагати своїм братам і сестрам на батьківщині в час страшних трагедій. Я підтримую і дякую представникам української громади, яку представляє Український Освітньо-Культурний Центр Філадельфії, за їхню ініціативу – зорганізувати цього вечора пам'ятне вшанування. Дякую за передачу присутніми добровільних пожертв на допомогу жертвам атомного нещастя в Японії. Найбільше ми дякуємо вам за те, що ви зібралися сьогодні на молитву в цьому святому храмі, присвяченому Непорочній Богородиці, яка опікується страждачими.

Ми розпочнемо з короткої молитовної служби за душі жертв атомних трагедій в Україні та в Японії. Зараз є Світлий тиждень, Великодній тиждень, коли ми святкуємо Воскресіння нашого Господа і Спасу Ісуса Христа. Це є особливий час для молитов за душі померлих. Ви звернули увагу, що царські врата в іконостасі залишаються

широко відкритими. Звичайно вони є відкритими лише під час літургій. Весь цей тиждень царські врата залишаються відкритими як символ того, що широко відкритими є ворота до раю. Душі тих, хто помирає у цей тиждень ідуть просто до Царства небесного. Я вірю, що наші молитви, вознесені сьогодні за душі померлих від атомних аварій в Україні та в Японії, будуть одразу прийняті нашим люблячим і милосердним Господом Ісусом Христом.

Після молитовної відправи відбудеться поминальна програма. Ми запрошуємо всіх зустрітися разом після завершення програми при легкій перекусці, яка буде накрыта в парафіяльному залі поряд з паркінгом.

Христос Воскрес!

НЕКРОЛОГ ОТЕЦЬ ПРОТОПРЕСВІТЕР МОНСЕНЬЙОР МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ

19-го СІЧНЯ 1930 р. – 25-го КВІТНЯ 2011 р.

Отець протопресвітер монсеньйор Михайло Федорович, спочив у Бозі у Світлий Понеділок пополудні, 25-го квітня, 2011 р. Він служив Богові та вірним Української Католицької Церкви як священник,

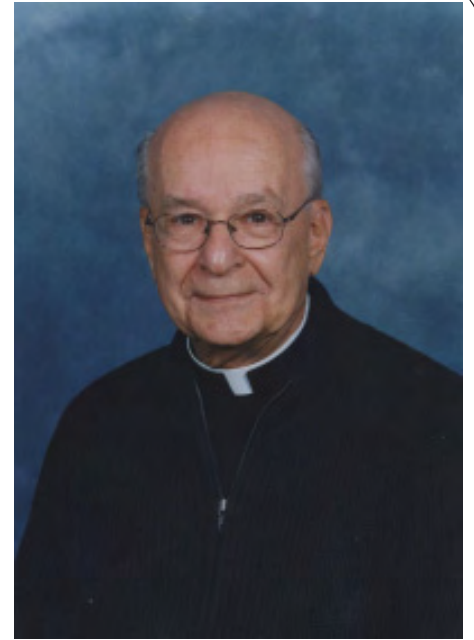

інкардинований (приписаний) у Філадельфійській Українській Католицькій Архиепархії Філадельфії протягом більше 50 років, аж до його відходу в зв'язку з хворим здоров'ям від активного душпастирювання, як

парох Церкви Преображення Христового в Shamokin в 2006 р.

Його похоронну Божественну Літургію відслужили митрополит-архиепископ Стефан Сорока, єпископ-емерит Василь Лостен, та його брати священники у вівторок, 3-го травня о 10:00 год. ранку в Українській Католицькій Церкві Святого Івана Хрестителя, Maizeville, Pa.

Читайте цілу статтю в англійській версії "Шляху."

СВЯТІ КИРИЛО І МЕТОДІЙ (11-го травня)

Сказав Христос: „Я - двері. Хто ввійде крізь мене - спасеться. Увійде він, вийде - і знайде пасовисько! Не приходить злодій, хіба щоб красти, вбивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя - щоб достоту мали. Я - добрий пастир. Добрий пастир життя своє за овець покладе. Наймит, що не є пастир, якому вівці не належать, - бачить вовка, що надходить, та й полишає вівці і біжить геть. А вовк хапає їх і розполохує. Бо він - наймит і не турбується вівцями. Я ж - добрий пастир і знаю своїх, а мої мене знають. Як Отець мій мене знає, і я знаю Отця, і життя своє кладу я за моїх овець. Ще й інші вівці я маю, що не з цієї кошари. Я і їх мушу привести, і вчують вони мій голос, - і буде одне стадо й один пастир! (Ів. 10, 9-16)

СВЯТІ КИРИЛО І МЕТОДІЙ (11-го травня)

У пам'яті багатьох європейських народів збереглися постаті цілком реальних історичних осіб, які своєю самовідданою, часто жертвовною діяльністю найбільше спричинилися до проникнення світла Христової віри на терени тієї чи іншої країни. Тут можна згадати благовірного римського імператора Константина та його матір Олену, просвітительку Грузії св. Ніну чи св. Патрика, що проповідував християнство в далекій Ірландії, і, звичайно, київського князя Володимира Великого.

Святих, що, подібно до апостолів, поширювали віру Христову в різних краях, називають **рівноапостольними**. До грона цих сіячів віри належать і святі рівноапостольні Кирило та Methodій, вчителі слов'ян (пам'ять 24 травня). Саме вони, одними з перших, ще в середині IX століття (більше, ніж за 100 років до хрещення Русі-України) розпочали проповідь християнства серед слов'янських народів. Їх діяльність важлива для нас і тим, що відбувалася в епоху, коли християнська Церква ще не була

поділеною на католицьку і православну. Місія святих Кирила і Methodія серед слов'янських народів здійснювалася з благословення як Константинопольського Патріарха, так і Папи Римського.

Святі Кирило і Methodій були рідними братами. Ці імена, з якими вони назавжди увійшли в історію, вони отримали не відразу, а вже тоді, коли стали монахами.

А народилися вони в давньому місті Салоніки, яке було важливим торговельним і політичним центром Візантійської імперії. Місто знаходилося на пограниччі зі слов'янськими землями і дістало слов'янську назву Солунь. Старший з семи братів у сім'ї Methodій появився на світ десь між 815 та 820 роками і при хрещенні вірогідно мав ім'я Михайло. Молодший з братів Кирило народився у 827 або 828 році і був названий Константином.

Брати походили зі знатної родини. Їх батько мав високий військовий чин при візантійському імператорському дворі, завдяки чому дітям у тодішніх умовах була гарантована блискуча кар'єра. Так, за деякими

даними, Кирило виховувався разом з імператором Михайлом III, отримав освіту в школі при імператорському дворі в Константинополі. Methodій спочатку був військовим, дослужився до чину архонта і став управителем однієї з слов'янських областей в Македонії, що належала в той час Візантії (є версія, що походили брати зі слов'янського князівського роду, завдяки чому власне і був Methodій призначений управителем слов'янської області вже у віці 12 років, за іншими даними – 20-ти років). Можливо, там він вивчив мову місцевих слов'ян, якщо все ж сам не був слов'янином. Однак серця братів понад усе полюбили Бога і прагнули служити насамперед Йому. Вони відмовилися від подальшої світської кар'єри й обрали зовсім інший життєвий шлях.

Кирило був за характером справжнім місіонером: активний, енергійний, мав дар переконувати людей, однак мав дуже слабке здоров'я. Methodій, навпаки, був сильним, але відлюдником за натурою. Тому вважається, що лідером

все ж був молодший Кирило.

Кирило, відкинувши вигідний шлюб, став священником, працював бібліотекарем архіву при церкві Святої Софії у Константинополі, а згодом і секретарем Константинопольського Патріарха. Викладав філософію у Вищій школі в Константинополі і завдяки своїй мудрості став відомим серед візантійської еліти як Константин Філософ. Він, також, за наказом імператора і Патріарха виїздив з дипломатичною і просвітницькою місією до Сирії, стародавнього осередку християнства, захопленого мусульманами – арабами, маючи, таким чином, ще до покликання на місію до слов'ян, певний досвід місіонерської діяльності. Прагнучи цілковито присвятити себе Богові, він покинув публічне життя і пішов у Поліхроніїв монастир на горі Олімп, де став ченцем (за іншою версією прийняв постриг лише безпосередньо перед смертю, у Римі, а до того часу називався Константин). Невдовзі, після понад десяти років, присвячених державній

(Продовження на ст. 19)

СВЯТІ КИРИЛО І МЕТОДІЙ

(продовження з попередньої сторінки)

службі, сюди ж прибув і його брат Методій, який протягом деякого часу був навіть настоятелем цього монастиря. Відомо, що Методій покинув не тільки державну кар'єру, але й дружину та двох дітей. Він відмовився також від пропонуваного йому єпископського сану, про що пізніше, мабуть, не раз пошкодував.

Проте подальші політичні події докорінно змінили долю братів. У центрі Європи виникла потужна Великоморавська держава.

Слід зауважити, що до цієї держави належала тоді значна частина чеських, словацьких, польських та інших слов'янських земель. А тим часом Майнцький синод 852 р. визнав християнство на території Моравії недосконалим в організаційному відношенні. Князь Великої Моравії Ростислав прагнув об'єднати розрізнені церкви на території своєї держави і створити єдину єпархію, зміцнивши цим і свою державу. Проповідь німецьких місіонерів з їх латинською мовою богослужінь та книг на цих територіях була малоефективною та політично не вигідною: Ростислав вів важку

боротьбу за незалежність своєї країни проти Німецького королівства.

Тому він направив посольство до візантійського імператора Михайла III з проханням прислати йому вчителів, що могли б правдиво викладати основи християнської віри зрозумілою для місцевих слов'ян мовою. Вибір впав на братів, що володіли мовою македонських слов'ян. За переданням, св. Кирило запитав імператора: "Чи є в них літери? Адже проповідувати лише на словах, це те саме, що писати на піску". І тоді візантійський імператор з благословення Константинопольського Патріарха Фотія доручив Кирилу скласти слов'янську абетку. Кирило зробив це головним чином на основі грецьких букв, а також придуманих ним самим. Це сталося близько 863 року. Влітку того року брати прибули до столиці Великоморавської держави – Велеграду.

Святі брати переклали на старослов'янську мову найважливіші місця з Євангелія та Апостолів, які читаються під час Богослужінь, а також Псалтир та богослужбові

книги, створили школу для майбутніх священнослужителів, у якій навчалося близько 50 осіб.

Проповідь Кирила та Методія серед слов'янських племен мала великий успіх. Водночас вони продовжили працю над перекладами слов'янською мовою релігійних книг, писали релігійні твори, при церквах і монастирях відкривали школи для місцевого населення.

Подвижницька діяльність Кирила і Методія виявилася нелегкою, зустрілася з протидією місцевих німецьких місіонерів, які вважали, що спілкуватися з Богом і читати Його Слово можна лише трьома мовами, якими було зроблено напис на Хресті Господньому – єврейською, грецькою і латиною. І дійсно така традиція до того часу існувала в Церкві. Тому слов'янська проповідь Кирила і Методія могла потягнути за собою звинувачення в ересі.

Водночас 864 р. внаслідок ряду поразок у війнах з королем Людовіком Німецьким ускладнилося міжнародне становище Великої Моравії. З іншого боку, брати не могли далі розвивати

свою працю щодо розбудови Церкви в Моравії, оскільки не мали права висвячувати священників (Кирило був звичайним священиком (за іншими даними – дияконом), Методій – рядовим ченцем). Постає альтернатива: вертатися до Константинополя, щоб дістати єпископську хіротонію та заодно висвятити учнів, чи шукати порозуміння з Римом. Достеменно невідомо, чому саме (а світські науковці пояснюють це по-різному – політичними, дипломатичними міркуваннями та обставинами), але фактом є, що брати обирають Рим. Після 40-місячної місіонерської праці серед слов'ян брати 866 р. вирушають у напрямку до Венеції. По дорозі вони продовжували свою проповідницьку та просвітницьку діяльність серед інших слов'янських племен. У Венеції вони чекали на корабель, який плив би до Константинополя, однак отримали запрошення від папи. Можливо, під впливом противників їх викликали до Риму для суду, а може папа

(Продовження на ст. 20)

СВЯТІ КИРИЛО І МЕТОДІЙ

(продовження з попередньої сторінки)

розраховував залучити їх на свій бік.

Того ж 866 р. або 867 р. вони прибули до Риму, де провели понад два роки, мешкаючи у грецькому монастирі. Відомостей про перебіг дискусій великих слов'янських вчителів з їх опонентами не збереглося. Однак відомо, що 867 р. помер папа Миколай I Великий і папський престол посів Папа Адріан II. І саме він прийняв братів з великими почестями (як посланців нового, слов'янського світу), схвалив їх діяльність і підтвердив право використовувати слов'янську мову в церковних відправах і книгах. Папа освятив їх слов'янські книги на престолі однієї з давніх римських церков (церкви св. Марії Ясної). Там же у Римі в церкві св. Петра Кирило був висвячений на єпископа, а Methodий – на священника. Чимало учнів Кирила і Methodія, які прибули з ними, Папа особисто висвятив у священники. Відомо, що служби ці відбувалися за римським обрядом.

Святі брати передали Адріану II мощі Папи-мученика св. Климента, який загинув у Криму в 102 році (він був засланий туди римським імператором Траяном; а

там язичники втопили його в морі). Ці мощі були віднайдені ними в одному з храмів Херсонесу (нині – Севастополь) ще під час однієї з ранніх їхніх подорожей у складі візантійської делегації, висланої до хозарів, і з того часу ці реліквії супроводжували братів повсюдно в їх місіонерській праці.

На жаль, під час перебування в Римі св. Кирило важко захворів і помер 14 лютого 869 року. Перед смертю він сказав своєму братові: "Ми з тобою були, як пара волів, що обробляють одну ниву. І ось я падаю на борозні, закінчивши день свій, а ти, хоч і любиш гору Олімп, та задля тої гори не залишай просвіту слов'ян, бо через неї можеш ще краще досягнути спасіння". Похований був св. Кирило в Римі у храмі св. Климента.

За розпорядженням Папи Адріана II поховання було проведене дуже урочисто (папа наказав віддати померлому найвищі почесті, „як для нього самого“). Похований він був у візантійському чернечому вбранні, поруч із привезеними ним же мощами папи-мученика Климента. Незабаром на

гробі св. Кирила почали здійснюватися чуда.

Свого роду „детективна“ історія трапилася з останками св. Кирила. У середині XIX ст. були проведені археологічні розкопки на місці поховання і труна виявилася порожньою. Справа в тому, що храм той кілька разів був зруйнований, знову відбудовувався, останки переховувалися, нарешті один з кардиналів примістив їх у родинному склепі. І лише 1963 року під час святкувань Католицькою церквою 1000-ліття місії святих Кирила і Methodія за наказом папи Павла VI останки св. Кирила були повернуті в церкву св. Климента.

А св. Methodий одержав від того ж папи Адріана призначення Паннонсько-Моравським архієпископом (ця кафедра вважалася стародавнім престолом св. Апостола Андроніка) та апостольським легатом і повернувся до Моравії, щоб продовжити свою місію серед слов'янських народів. Однак в Моравії за цей час кардинально змінилася ситуація. Князь Ростислав був зраджений і виданий на тортури Людовіку Німецькому, невдовзі помер в ув'язненні, а

владу захопив новий князь Святополк – пронімецьки орієнтований. Цього разу Methodія у Велеграді зустріли вороже, над ним було влаштовано несправедливий суд. Відправлений в ув'язнення до Швабії, Methodий упродовж двох із половиною років перетерпів багато страждань.

Звільнений за наказом Папи Римського Івана VIII і відновлений у правах архієпископа, Methodий продовжив проповідь серед слов'ян. У Велеграді в останні роки свого життя святий Methodий з допомогою своїх учнів переклав слов'янською мовою весь Старий Завіт (окрім Макавейських книг), а також Номоканон (Правила святих отців) і Патерик.

Святий Methodий передбачив дату власної кончини і помер 6 квітня 885 року у віці близько 60 років. Поховальний обряд було виконано трьома мовами – слов'янською, грецькою і латиною. Похований святий Methodий був у соборному храмі міста Велеграду.

Матеріал підготував

**Олег
Жернокієв, III**

Чин ВС

ШЛЯХ

Третя Божа Заповідь Святкування неділі (3)

„Отже, для Божого народу збережено відпочинок” (Євр. 4, 9).

В неділю людина повинна відпочивати і набиратись нових сил для праці підчас тижня. В цей день нічого не повинно стояти між нами і Богом – цей день повинен належати одному Богу та його служінню. Неділя повинна вже своєю зовнішньою формою вказувати на спокій і тишу. Наша душа має набагато більшу вартість, ніж тіло, тому ми повинні піклуватись за неї більш старанно, використовуючи для душі цей один день, який визначив сам Бог. Адже, яким коротким є земне життя, і якою довгою є вічність! Чи варто нам прагнути тільки дочасних дібр і в цьому прагненні не пам'ятати навіть неділі? Чи не повинні ми, передусім, подбати про щасливу вічність? Врешті, що ми можемо скористати з недільної праці та недільних мирських втіх? Трохи грошей та марних приємностей! Проте, якими нескінченно високими є скарби та радість, які ми здобуваємо, святкуючи неділю! Те, що світ називає втратою, є багатим здобутком для нашого вічного щастя.

Занедбуючи святкування неділі, людина втрачає Боже благословення, дичавіє у серці та морально занепадає. Поки люди заховували неділю, над ними було Боже благословення; вони втішались деяким добробутом, і навіть убогі залишалися задоволеними. Благословення Господнє помітно зменшилося відтоді, коли почалося занедбання неділі, коли люди почали в неділю працювати, так само, як в будні, та безчестити святий день гучними забавами. Незважаючи на недільний заробіток, люди не стали багатшими, а навпаки зросло загальне зубожіння і незадоволення. Недільний заробіток не приносить ніякого благословення, і досить часто людина може дуже легко позбутися того, що заробила за кілька годин недільної праці. Блаженний Віяней мав звичку говорити: „Я знаю два способи, щоб напевно стати убогим: працювати в неділю і присвоювати собі чуже добро”. В Старому Заповіті знаходимо також такі слова: *„Добра несправедливих висихають як потік” (Сір. 40, 13).*

Занедбання неділі відбивається також на моральності християнського життя, особливо тоді, коли люди, працюючи, занедбують участь у Богослужінні та вислухання проповіді. Як правило, ті, які не моляться і не відвідуть Божого храму в неділю, також не моляться протягом тижня. Адже людина, яка цілком відчужилася від християнства, не може сповняти свої духовні обов'язки, поборювати свої пристрасті та підпорядковувати себе Божій волі. Вона зухвало відкидає релігійну підтримку, а наслідком цього, як відомо, є безбожне життя. Моральне здичавіння, передусім помітне серед молоді, а грішне життя охоплює в страхітливий спосіб щораз ширші кола.

Нехтування неділею руйнує родини й похитує основи людської суспільності. Досвід стверджує, що в сім'ях, в яких не заховують неділі, немає відповідальності та порядку, немає любові дітей до родичів, і родичів до дітей, немає послуху та вдячності. Цілком очевидно, що там, де немає релігії, де немає християнства, людина поволі уподібнюється до тварини.

Святкуймо, отже Господній день завжди совісно, утримуймося від виконання всіляких непотрібних робіт та посвячуймо себе ревно побожним ділам. Тоді Господь Бог поблагословить наші зусилля вже тут, на землі, щоб пізніше, ми могли отримати нагороду, та з радістю перейти на місце вічного святкування та відпочинку.

Папа Іван Павло II – новий блаженний Католицької Церкви

01.05.11 - Сьогодні на площі Святого Петра в Римі на початку Божественної Літургії Папа Венедикт XVI проголосив свого попередника на Апостольському Престолі Папу Івана Павла II блаженним Католицької Церкви. Учасниками цього історичного моменту від Української Греко-Католицької Церкви зокрема були Блаженніший Святослав, Глава УГКЦ, та Владика Богдан (Дзюрах), Секретар Синоду Єпископів УГКЦ.

За повідомленням Католицького оглядача, від імені Божого люду прохання про беатифікацію слуги Божого Івана Павла II склав вікарій Римської єпархії кардинал Аґусто Валліні. Після цього Папа, сидячи на своїй катедрі й тримаючи пасторал (посох, увінчаний хрестом), урочисто проголосив Папу Івана Павла II новим блаженним Католицької Церкви.

Мощами нового блаженного, представленими на беатифікації, була кров блаженного Івана Павла II у скляній ампулі, вставленій у срібний

мощовик у вигляді сплечених між собою галузок оливи. Мощовик почергово несли с. Тобіяна, яка прислужував Папі Іванові Павлові II впродовж останніх днів його туземного життя та с. Марі Сімон-П'єр Норман, котра була чудесно оздоровлена за заступництвом Івана Павла II від недуги Паркінсона, на яку хворів блаженний Іван Павло II.

За повідомленнями італійської поліції, у Римі перебувало понад два мільйони паломників, які прибули до Вічного Міста, щоб взяти участь у беатифікації Папи Івана Павла II.

«Постать Папи Івана Павла II відразу, з тих його перших кроків на українській землі, це була постать свяця. Пригадую, навіть ворожі до Церкви кола, не маючи нічого спільного з якимись духовними якостями Святішого Отця, називали його великим гуманістом ХХ століття», зазначив у коментарі для Департаменту інформації Блаженніший Святослав, згадуючи про візит блаженнішого Івана Павла II в Україну.

«Вже тоді Українська Греко-Католицька Церква, Церква-мучениця, відчула, що цей Папа, Папа-слов'янин – це дійсно святець», підсумував Блаженніший Святослав.

Департамент інформації УГКЦ

Верховний Архієпископ Святослав Шевчук взяв участь у беатифікації. (Фото: www.ugcc.org.ua)

Домовина Блаженного Івана Павла. (Фото: www.ugcc.org.ua)

Пам'ятаючи Візит Папи до Катедрі

Папа Іван Павло II відвідав Українську Католицьку Катедру Непорочного Зачаття у Філадельфії, ПА, 4-го жовтня, 1979 р. Цей історичний візит продовжує залишатись пам'ятним для монашества та вірних Філадельфійської Української Католицької Архиепархії.

В цей історичний день 1979 р., катедрі була прикрашена золотими і білими хризантемами, королівсько-червоним килимом і увішана папськими прапорами. Коли Святіший Отець по-українськи привітав усіх присутніх словами "Слава Ісусу Христу", залунали оплески, та вірні приємно посміхалися до Понтифіка. Папа підкреслив важливість Української Церкви у Вселенській Католицькій Церкві. Папа прийшов і відійшов на протязі сорока хвилин. Він звернувся до тисяч, зібраних в Катедрі, але торкнувся сердець мільйонів українців з обіймами, яких ніколи не забути.

Блаженний Іване Павле, Молися за Нас!

Пам'ятний знак візиту Папи видно ліворуч від входу до Катедрі.

Блаженніший Святослав у Страсний четвер: «Чин умивання ніг відкриває перед нами таїнство невимовного, надзвичайного упокорення Божого перед нами»

У Великий четвер у Патріаршому соборі Воскресіння Христового у Києві Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав очолив Вечірню з Літургією Василя Великого та вперше освятив миро і здійснив Чин умивання ніг д в а н а д ц я т ь о м представникам УГКЦ: священникам, дияконові та ченцеві.

«У переддень своєї смерті, на Тайній вечері, Ісус Христос виявив природу священства Божественної особи. Він, як Син Божий, приходить до нас у вигляді слуги, щоб нам послужити, і цей Чин умивання ніг відкриває перед нами таїнство невимовного, н а д з в и ч а й н о г о упокорення Бога перед нами», – сказав Першоієрарх Церкви у своїй проповіді.

Блаженніший Святослав зазначив, що Христос цього дня дав своїм учням споживати своє Тіло і свою Кров, свою присутність у цьому світі і своє божественне життя: «Дав їм, щоб воно увійшло в їхнє життя і зробило їх з Ним єдинокровними, зробило їх з Ним єдиним Тілом,

тобто Церквою Христовою».

«Сьогодні Церква святкує установлення тайни Євхаристії, але водночас тайни Священства, – наголосив Предстоятель Церкви і привітав владик, священників і дияконів з цим великим днем: Сьогодні вкотре Христос продемонстрував всій Церкві велич тої тайни Священства. Бо це священнослужіння – це виконання того служіння, яке виконав, виконує і буде виконувати до кінця світу через нас наш Божественний Учитель і Спаситель», – підкреслив Блаженніший Святослав. Пригадуючи слова гімну перед Святим Причастям «Вечері Твоєї тайної днесь, Сину Божий, мене, причасника, прийми...», Глава УГКЦ наголосив, що ця Тайна вечеря була першою Божественною Літургією. «Божественна Літургія – це той момент, коли знову і знову Христос, наш Учитель, наш Спаситель, приходить, щоби послужити мені і вам. Кожної Божественної Літургії Він приходить, щоби зробити нас своїми дітьми, нагодувати нас своїм тілом і своєю кров'ю, щоби омийти мої скверни, полити на мої

рани ці Божественні ліки, які б мене зцілили і знову привели до д о м у Небесного Отця. У Божественній Літургії Христос служить мені, кожному з нас. Так, як ми бачили Його сьогодні – на колінах переді мною, коли він мені вмивав», – наголосив Блаженніший Святослав.

«Сьогодні Христос видається в руки кожного з нас. Церква закликає нас не цінувати Його, як Юда, який пізніше його продасть, насміється з цього Його впокорення, з цього невимовного таїнства спасіння, а запрошує нас бути подібними до того розбійника, який буде розп'ятий праворуч Нього», – зазначив Першоієрарх Церкви, зауваживши, що ці дні є не лише моментами н а д з в и ч а й н о г о впокорення Бога, який служить нам, а й часом відречення від Нього, коли один з учнів продав Його, видав на муки і розп'яття.

К о м е н т у ю ч и представникам медіа зміст цього дня, Блаженніший Святослав зазначив: «З одного боку, тут відкривається зміст священнослужіння..., а з іншого - Ісус Христос виявив природу всякого служіння – у Церкві, у державі – і показує, що кожне посадове становище, яке існує, наприклад, у церковному тілі – це влада, це служіння, що передбачає впокорення перед тим, кому ти служиш».

На думку Глави УГКЦ, цей Христовий приклад, з одного боку, завжди буде нагадуванням кожному християнину, що у Божественній Літургії Христос хоче нам послужити. А відтак Христос дає приклад всякій владі, кожному, хто є покликаний спільно послужити благу народу, як повинен він виконувати

(Продовження на ст. 25)

Блаженніший Святослав у Страсний четвер

(продовження з попередньої сторінки)

свої завдання і своє служіння.

Департамент інформації
УГКЦ

Довідка

Про Чин умивання ніг

Чин обмивання ніг – обряд, коли в Страсний четвер архиєрей, за прикладом Христа, який умив ноги своїм учням за Тайною вечерею, вмиває в храмі ноги священнослужителям, на знак глибокого упокорювання і служіння народові Божому.

Сьогодні цей чин увійшов до богослужбової практики деяких Церков східної традиції, він здійснюється в окремих єпархіях УГКЦ. За богослужбовою традицією, зафіксованою в «Архиєретиконі», Чин умивання ніг здійснюється після заамвонной молитви у Великий четвер.

Після співу «Будь ім'я Господнє» Патріарх сідає в крісло на горному місці, довкола нього з двох сторін сідають 12 священників, символізуючи апостолів, які були в Сіонській світлиці. Потім духовенство, що знаходиться у вітарі, співає 50-й псалом, під

час співу якого дякони виносять на солею посудину з водою для вмивання. Вслід виходить архиєрей і сідає в крісло, що стоїть на солеї обличчям до вітаря.

Потім дякони виводять під руки на солею священнослужителів, які беруть участь в чині. В цей час хор співає зворушливу стихирю «Союзом любові» та інші співи Великого четверга. Після того як на солеї сядуть всі 12 священників, дякон виголошує мирну ектенію з особливими проханнями. Після ектенії Патріарх читає молитву, в якій просить Господа через це символічне вмивання омити гріхи людей.

Потім настає ключовий момент чинопослідування. Дякон починає читання уривка з Євангелія, в якому описано, як Спаситель умиває ноги своїм учням. Під час читання слів «і поклав ризи свої» Патріарх знімає з себе омофор та сакос і залишається в стихарі, епитрахилі і нарукавниках, а потім під час відповідних слів Євангелія бере лентіон (широкий і довгий рушник) і вливає воду в

у м и в а л ь н и ц ю хрестоподібно.

Далі в Євангелії є слова: «І почав умивати ноги учням і обтирати лентієм, яким був опоясаний»; у цей момент Патріарх поливає водою ноги священників і витирає їх лентіоном, яким він, як і Спаситель на Тайній вечері, опоясується.

Коли ж Патріарх доходить до старшого зі священників, дякон читає такий уривок: «Прийшов ж до Симона Петра і каже той Йому». Після цього старший священник говорить Патріархові слова апостола Петра: «Господи, чи Ти вмиватимеш мої ноги?» - на що Патріарх відповідає йому словами Спасителя: «Те, що роблю тобі, ти ще не розумієш». Старший священник відповідає: «Повік не митимеш мені

ноги» - і чує відповідь від Патріарха: «Якщо не митиму, то не матимеш частки зі Мною». У відповідь на ці слова священник вказує на свої руки і голову, кажучи: «Господи, не лише ноги мої, а й руки і голову». Далі Патріарх говорить: «Той, що обмитий, потребує лиш умивання ніг, бо весь уже чистий», - і умиває ноги старшому священникові.

Після обмивання Патріарх і священники сідають на свої місця, Предстоятель одягається і читає уривок з Євангелія, в якому Спаситель пояснює своїм учням сенс здійсненого вмивання. Потім Патріарх читає завершальну молитву, після чого здійснюється відпуст Літургії.

<http://www.ugcc.org.ua>

Календар подій

5-8-го травня 2011 р.: Карнавал, Українська Католицька Школа Св. Миколая, 223 President St, Passaic, NJ

14-го і 28-го травня 2011 р.: Передшлюбний Семінар, Церква Благовіщення ПДМ, Melrose Park, PA. За інформацією телефонуйте 215-635-1627.

15-го травня 2011 р.: „Свячене” після 9:00 год Літургії в Катедрі, 830 N. Franklin Street, Philadelphia, PA.

15-го травня, 2011 р.: Лекції з Іконопису у Василянському Духовному Центрі, з 2:00 год. попол. до 5:00 год. вечора, 710 Fox Chase Road, Fox Chase Manor, PA 19046.

15-го травня 2011 р.: о 12.30 по полудні, у церкві Христа Царя відбудеться 57-а щорічна Проща до Зарваницької Матері Божої (1629 W. Cayuga St., Philadelphia, PA 19140)

15-го травня 2011 р.: Весняні українські танці та музична

програма, школа Успення, Perth Amboy, Нью-Джерсі, 1:00 год. попол.

22-го травня 2011 р.: „Свячене” Церква Св. Володимира, 428 N. Seventh Ave, Scranton, PA в 1pm. За довідками телефонуйте 570-346-2414. Крайній термін зголошень - 15-го травня

23-25-го травня, 2011 р.: Весняна Конференція Духовенства в Hershey, PA.

5-го червня 2011 р.: Архиєпархіальний Офіс Релігійної Освіти проводитиме 1-й Щорічний Фестиваль Дитячих Релігійних пісень в Катедрі у Філадельфії, ПА. За інформацією звертайтеся до о. Володимира Попика 215-627-0143, або до українських католицьких священників.

5-го червня 2011 р.: збори ЛУК, Українська Греко-Католицька Церква Святого Володимира, Скрантон, ПА, 2:00 год. попол.

18-го червня, 2011 р.: День Відкритих Дверей з нагоди Століття - Василянський Монастир

26-го червня, 2011 р.: Щорічний Український Фестиваль і Обід, Українська Католицька Церква Св. Анни, 1545 Easton Road, Warrington, PA 18976. Від 12:00 год. полудня до 6:00 год. вечора.

13-14-го серпня, 2011 р.: Щорічний Святоуспенський Відпуст в Сестер Службниць Непорочної Діви Марії, Sloatsburg, NY.

26-29-го вересня, 2011 р.: Реколекції Духовенства в Long Branch, NJ

2-го жовтня, 2011 р.: Столітня Проща - Сестри Чину Святого Василя Великого

6-го листопада 2011 р.: Сестри Чину Святого Василя Великого святкують Століття відправою Літургії в Катедрі Непорочного Зачаття в Філадельфії, ПА.

Велика П'ятниця в Катедрі

(Фото: Ліса Оприск)

8 травня 2011 р.

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123
Tel.: (215) 627-0143

Online: www.ukrarcheparchy.us

E-MAIL: theway@ukrarcheparchy.us

Blog: www.thewayukrainian.blogspot.com

Established 1939

THE WAY Staff

Msgr. Peter Waslo, Teresa Siwak, Fr. Ihor Royik

The Way is published bi-weekly by the Apostolate, Inc.,
827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.